

19/11/2015

Leren van experimenten in andere steden: Experimentstraten in Groningen

Gastsprekers: Simon Poelstra (gemeente Groningen) en Mark Ringnalda (ondernemer Zwanestraat, Groningen)

De gemeente Groningen wilde meer in contact komen met de ondernemers. Met burgers werd veel gecommuniceerd, maar met ondernemers bestond eigenlijk weinig tot geen interactie. Aan projectleider Simon Poelstra de taak om dat in de binnenstad te gaan doen. De experimenten met regelvrije zones pasten in een bredere aanpassing van het beleid ten aanzien van de binnenstad, waarbij nadrukkelijk werd gekeken wat men wilde bereiken op korte, middellange en lange termijn.

In de Groningse Zwanestraat kenden de ondernemers elkaar wel maar er was feitelijk geen sprake van een organisatie. Er werd weinig georganiseerd, geen tijd. Mark heeft het op zich genomen om de kar te trekken en de Zwanestraat weer op de rit te krijgen.

Bovengenoemde ontwikkelingen speelden gelijktijdig waardoor de heren elkaar snel hadden gevonden. De gemeente wilde niet meer van boven af regels gaan opleggen, maar veel meer vrijheid aan de ondernemers geven. Deels gebeurde dit door een andere manier van werken: op basis van het plan van de ondernemers werd een stedenbouwkundige ingeschakeld, die niet vanachter zijn bureau wat ging zeggen, maar die op basis van een gesprek ter plaatse (of in het café) werd meegenomen in de ideeën van de ondernemers. Bedoeling was om een initiatief meteen zo breed mogelijk uit te zetten bij de gemeente, zodat niet een afdeling achteraf nog met opmerkingen, ge- of verboden kwam. Dit vereist ook wel wat bij ondernemers, want die zaten tot dan toe vooral met de armen over elkaar.

Wat betreft regels: ondernemers zouden meer zelfcorrigerend kunnen zijn. Als de gemeente vond dat er moest worden gehandhaafd, legt de gemeente contact met Mark. Die gaat vervolgens naar de desbetreffende ondernemer om de zaak op te lossen. Veelal gebeurt dat dus in redelijkheid.

Commitment: er is geld beschikbaar vanuit de gemeente (6% van WOZ) , maar ondernemers moeten zelf ook meebetalen.

Wat wel en niet: er zijn basisafspraken: veiligheid mag niet in het geding zijn, geen schade aan monumenten, onredelijk nadeel voor andere straatbewoners (burgers en ondernemers).

Je hebt een echte trekker nodig bij de ondernemers. Liefst iemand die er echt tijd voor heeft en liefst ook (een beetje) betaald om zaken te formaliseren.

Het experiment is geëvalueerd, deze evaluatie is weergegeven in een rapportage (zie bijlage).